

[Svend E. Johansen.]

og for sig møder Forstaaelse hos Autoriteterne, maaske lige med Undtagelse af Statsbanerne. Anklagemyndighederne siger, han havde Krav paa en bedre Behandling. Ministeriet for offentlige Arbejder erkender, at han er blevet daarligt behandlet, men dør kan man ikke gøre noget, det er Retsmyndighederne, der maa bringe Sagen i Orden, hævder man.

Justitsministeriet er enigt i den daarlige Behandling, der er overgaaet ham, dog heller ikke dør er man i Stand til at hjælpe. Det er et Anliggende, Ministeriet for offentlige Arbejder maa klare, siger man i Justitsministeriet, samtidig med at man udtaler sin Forbavelse over, at Sagen ikke for længst er bragt ud af Verden.

I en Indberetning til Ministeren for offentlige Arbejder fra det Udvalg, Ministeren havde nedsat, og hvoraf jeg, som sagt, var $\frac{2}{3}$ Medlem, udtaler Justitsministeriets Departementschef, at Statsbanernes Handling i et bestemt Forhold, jeg husker ikke hvilket, „var uheldig og ikke stemmende med god Forretningsmoral“, og naar Trafikministeren i sit Svar sagde, at Departementschefen har meddelt ham, at der efter hans Opfattelse ikke foreligger Fejl, der har billigt Krav paa Erstatning, saa maa det bero paa en Fejlhuskning hos den højtærede Minister.

Jeg er ganske vist ikke i Besiddelse af denne Indberetning — jeg har anmodet om den, fordi den kunde dog ogsaa nok interessere mig, der var med i Forhandlingerne, og som har arbejdet med Sagen, men det var et internt Dokument, som Ministeren ikke mente jeg var berettiget til at stifte Bekendtskab med —, men Ministeren læste Konklusionen af de forskellige Punkter, som Udvalget havde beskæftiget sig med, op for Fabrikant Jacobsen og mig, og i hvert Fald i tre Tilfælde — hvis jeg ikke husker fejl, saa var det tre — kom Udvalgets Formand, Forhandlingernes Leder, Justitsministeriets Departementschef, Hr. Svendsen, til det Resultat, at her var der vistnok al Anledning til at erstatte visse Udgifter, Jacobsen uberettiget havde baaret. Jeg husker ikke nøjagtigt hvilke Tilfælde, men jeg ved, at det blev nævnt vistnok i tre Tilfælde.

Alle er klar over, at Statsbanerne staa ualmindelig grimt i Sagen, og at man har gjort Jacobsen til Sorteper i Spillet ved Hjælp af mærkede Kort. Men ingen vil gøre noget for at give Jacobsen den Ret, man erkender han har Krav paa.

Jeg er fuldt ud klar over, at det høje Ting ikke kan og ikke skal være Dommer i denne Sag, det forbyder sig selv alene af Sagens mange Detailler, af hvilke jeg kun har kunnet fremføre en Del, der staaer mange tilbage; men da saavel Justitsministeriet som Ministeriet for offentlige Arbejder trods mange og lange Drøftelser ikke mener, at de er i Stand til at gøre mere i Sagen, maa jeg bede det høje Ting være medvirkende til at forlange en Undersøgelse af denne Sag iværksat.

Jeg spørger: Kan Statsadministrationen være tjent med, at Byretsdommens Præmisser lader den Mulighed staa aaben, at Statsbanerne i bedragerisk Hensigt kan have brudt Hovedkontraktens Segl og indskudt en anden og ringere Arealplan? Jeg mener nej.

Jeg spørger: Kan Statsadministrationen være tjent med, at en af dens fornemste Institutioner, De danske Statsbaner, ikke renser sig for velbegrundede Anklager om urigtige Erklæringer, Raderinger i 4 Kontrakter, Seglbrud, og kan Statsadministrationen videre være tjent med, at Anklagemyndigheden i sin Procedure maa erkende, at Banerne har behandlet deres Medkontrahent daarligt, og at Justitsministeriets Departementschef efter en foretagen Gennemgang af Sagen maa fastslaa over for Ministeren for offentlige Arbejder, at Banerne i visse Forhold har udvist en Handlemaade, der er uheldig og ikke stemmende med god Forretningsmoral? Jeg mener nej.

Jeg spørger: Kan vor Retspleje taale det tvivlsomme Lys, Anklagemyndigheden har stillet den i 1) ved at forholde Dommersædet vigtige Oplysninger i 1932, 2) ved at lægge Pres paa Jacobsen for at afholde ham fra Appel og senere fremføre den manglende Appel som et for ham svækkende Moment, 3) ved at undlade at sætte Retsplejelovens § 801 i Funktion? Jeg mener nej.

Jeg spørger: Er det ikke nødvendigt, at danske Borgeres urokkelige Tillid til Staten og dens Institutioners Hæderlighed og Retskaffenhed bevares? Jeg mener jo.

Det kan kun ske ved en dybtgaaende Undersøgelse af denne Sag, en Undersøgelse, der bringer samtlige denne Sags Papirer og Dokumenter frem fra Statsbanernes Arkiver, saa alt bliver gennemgaaet og vejjet, saa Statsbanerne faar sin naturlige Del i Bevisbyrden, der hidtil ensidigt har hvilet paa Jacobsen. Det kan kun ske ved, at de Personer, der har foretaget Raderingerne og Seglbrudene, findes frem og fortæller,